

חוקים והוראות של בנק ישראל

חוק בנק ישראל, תשי"ד—1954

הוראות בדבר נכסים נזילים

בתוקף סמכותי, לפי סעיף 49 לחוק בנק ישראל, תשי"ד—1954,¹ ולאחר התייעצות עם הוועדה ובאישור הממשלה, אני מורה לאמור:

1. בסעיף 1א להוראות בנק ישראל (נכסים נזילים), תשי"ח—1957² (להלן — תיקון סעיף 1א להוראות העיקריות), פסקה (3) תימחק ובמקומה יבוא:
" (3) מסכום כל פיקדון, אשר לפי תנאיו אין המפקיד רשאי לגבותו לפני תום שישה חודשים מיום ההפקדה ולא גבה אותו למעשה לפני תום אותה תקופה — 10%".

2. בסעיף 3 להוראות העיקריות, במקום פסקה (1) יבוא:
" (1) בפיקדונות עובר ושב במטבע ישראלי בבנק ישראל —
(א) 18% לפחות מסך-כל הפיקדונות האמורים בסעיף 1א פסקאות (2), (4), (5), (6) ו-(7); וכן
(ב) 10% לפחות מפיקדון, כאמור בסעיף 1א פסקה (3), הכול, כפי שהיו מופקדים במוסד הבנקאי בגמר יום העסקים שקדם, ובלבד שלגבי מוסד כספי המגיש דינים וחשבונות חודשיים על נכסיו הנזילים לפי סעיף 2(2) ל"דרישה בדבר הגשת דינים וחשבונות" ³ יחושבו הפיקדונות, שעליו להחזיק לפי הפיקדונות שהיו מופקדים באותו מוסד כספי בגמר העסקים ערב היום הראשון לחודש שחלף".

3. על אף האמור בפסקה (1) לסעיף 3 להוראות העיקריות, כפי שתוקנה בסעיף 2 להוראות אלה, יהא מוסד בנקאי חייב — בתקופות המנויות להלן — להחזיק בפיקדונות עובר ושב במטבע ישראלי בבנק ישראל, מסך כל הפיקדונות האמורים בסעיף 1א פסקאות (2), (4), (5), (6) ו-(7) להוראות העיקריות והמחייבים החזקה נכסים נזילים, כאמור באותה פסקה, סכום השווה לאחוזים, כמפורט להלן:

¹ ס"ח 164, תשי"ד, עמ' 192.

² ק"ח 753, תשי"ח, עמ' 432; ק"ח 1889, תשכ"ו, עמ' 2144.

³ י"פ 1271, תשכ"ו, עמ' 1460.

האחוז	התקופה
16½	ט"ז באלול תשכ"ז (1 בספטמבר 1966) — ט"ז בתשרי תשכ"ז (30 בספטמבר 1966)
17	י"ז בתשרי תשכ"ז (1 באוקטובר 1966) — י"ז בחשוון תשכ"ז (31 באוקטובר 1966)
17½	י"ח בחשוון תשכ"ז (1 בנובמבר 1966) — י"ז בכסלו תשכ"ז (30 בנובמבר 1966)
18	י"ח בכסלו תשכ"ז (1 בדצמבר 1966) ואילך
	4. סעיף 4 להוראות בנק ישראל (בנכסים נזילים) (תיקון), תשכ"ז—1966 ¹ — בטל.
	5. תחילתן של הוראות אלה היא ביום ט"ז באלול תשכ"ז (1 בספטמבר 1966).
	6. להוראות אלה ייקרא "הוראות בנק ישראל (בנכסים נזילים) (תיקון מספר 3), תשכ"ז—1966".
כ"ט באב תשכ"ו 15 באוגוסט 1966	דוד הורוביץ נגיד בנק ישראל

חוק בנק ישראל, תשי"ד—1954

הוראות בדבר קביעת שיעורי ריבית על הפרש בנכסים נזילים

בתוקף סמכותי לפי סעיף 51 לחוק בנק ישראל, תשי"ד—1954 ² , ולאחר התייעצות עם הוועדה, אני מורה לאמור:	
1. אחרי סעיף 4 ל"הוראות בנק ישראל (קביעת שיעור ריבית על הפרש בנכסים נזילים), תשכ"ז—1966" ³ יבוא:	הוספת סעיף 4א
4א (א) על אף האמור בסעיפים 3 ו-4, הריבית אשר מוסד בנקאי — המגיש דינים וחשבונות יומיים על נכסיו הנזילים, כאמור ב"דרישה בדבר הגשת דינים וחשבונות" ⁴ — חייב לשלם לפי סעיף 1 על הפרש שבין הסכום, שאותו מוסד היה חייב להחזיק לפי סעיף 3(1) להוראות הנזילות, לבין הסכום שהחזיק לפי הסעיף האמור — תחושב לגבי שבוע פלוני על הפרש השבועי הממוצע.	"הישוב ריבית על הפרש בנכסים נזילים מסויימים
(ב) לענין סעיף זה:	
"שבוע" — שבוע המתחיל ביום חמישי ומסתיים ביום הרביעי שלאחריו;	

¹ ק"ת 1869, תשכ"ו, עמ' 1752.

² ס"ח 164, תשי"ד, עמ' 192.

³ ק"ת 1873, תשכ"ו, עמ' 1858.

⁴ י"פ 1271, תשכ"ו, עמ' 1460.

"ההפרש השבועי הממוצע" — ההפרש שבין הממוצע היומי של הסכומים שמוסד בנקאי היה חייב להחזיק בשבוע פלוני לפי סעיף 3(1) להוראות הנוילות ובין הממוצע היומי של הסכומים הנגעים בדבר שהחזיק המוסד הבנקאי באותו שבוע".

- תחילה 2. תחילתן של הוראות אלה היא ביום ט"ו באלול תשכ"ו (1 בספטמבר 1966).
- השם 3. להוראות אלה ייקרא "הוראות בנק ישראל (קביעת שיעור ריבית על הפרש בנכסים נוילים) (תיקון), תשכ"ו—1966".

דוד הורוביץ
נגיד בנק ישראל

כ"ט באב תשכ"ו
15 באוגוסט 1966

דברי הסבר

פיקדונות לזמנים קצובים במטבע ישראלי

החל ביום ט"ו באלול תשכ"ו (1.9.66) יוקטן ל-10% (במקום 67%) שיעור הנוילות לגבי "כל פיקדון אשר לפי תנאיו אין המפקיד רשאי לגבותו לפני תום שישה חודשים מיום ההפקדה ולא גבה אותו למעשה לפני תום אותה תקופה". כמו כן, יהיה שיעור היתרה המינימלית שיש להחזיק בבנק ישראל לגבי פיקדונות אלה 10%.

שיעור נוילות בגובה 10% יחול על פיקדונות כנ"ל מיום ההפקדה עד ליום הפירעון. כדי להסיר ספקות, יש להסביר, כי לצורכי ההוראה הנ"ל, יוכרו רק פיקדונות, שלגביהם חתמו המפקידים מראש על תעודה או הסכם, שבהם נקבע, כי הפיקדונות הופקדו לזמן קבוע, שאינו פחות משישה חודשים, או שנקבע לגביהם בתעודה או בהסכם, כי הם ניתנים למשיכה אחרי הודעה מוקדמת של פחות משישה חודשים.

במקרה שמוסד יחזיר למפקיד את סכום פיקדונו או חלק ממנו לפני תום 6 חודשים מיום ההפקדה, עליו יהיה לתקן רטרואקטיבית את חישוב הנוילות לגבי אותו פיקדון. כדי למנוע תיקון רטרואקטיבי של חישובי הנוילות, כתוצאה ממשכת פיקדונות כאלה לפני המועד שנקבע, מיעצים בזה למוסדות שלא לאפשר ללקוחותיהם למשוך פיקדונות כאלה לפני תום תקופת ששת החודשים מיום ההפקדה. אולם, אם המוסד יהיה נכון להיענות במקרה מסויים לבקשתו של לקוח, רצוי לתת לו הלוואה עד לתאריך בו ימלאו ששת החודשים מיום ההפקדה במקום להחזיר לו את סכום הפיקדון.

יש להדגיש, כי לצורך הוראה זו, החזרת חלק מפיקדון תיחשב כשבירת הפיקדון כולו. אם על אף האמור לעיל, החזיר מוסד פיקדון כנ"ל או חלק ממנו לפני תום 6 חודשים מיום ההפקדה, עליו יהיה להודיע לבנק ישראל, מיד עם החזרת הפיקדון, בצירוף דו"ח הנוילות הראשון שיגיש את הפרטים דלהלן:

1. מספר הפיקדון ;
  2. הסכום המלא של הפיקדון ;
  3. תאריך הפקדת הפיקדון במוסד ;
  4. שם הסניף בו הופקד הפיקדון ;
  5. תאריך החזרת הפיקדון או חלק ממנו.
- בתום תקופת פיקדון, כפי שנקבעה בתעודה או בהסכם, ייחשב הפיקדון כפיקדון הניתן למשיכה בכל עת, והוא יחייב החזקת נכסים נוילים בשיעור המלא של 67%, אלא אם יחודש לתקופה נוספת שלא תפחת משישה חודשים.

אשראי מחוץ למסגרת הנזילות והלוואות לייצוא

עם שינוי שיעור הנזילות לגבי פיקדונות לזמנים קצובים, כאמור לעיל, לא ייכללו פיקדונות אלה בסכום הפיקדונות, שעליו מתבסס החישוב של שיעור האשראי מחוץ למסגרת הנזילות וההלוואות ליצוא.

יתרה מינימלית בבנק ישראל במטבע ישראלי

לפי ההוראות הקיימות, מבוססת היתרה המינימלית שמוסד חייב להחזיק בבנק ישראל במטבע ישראלי בחודש מסויים, על יתרת הפיקדונות, כפי שהיו מופקדים באותו מוסד בגמר העסקים ערב היום הראשון לחודש שחלף.

לגבי מוסדות המגישים דינים וחשבונות יומיים על נכסיהם הנזילים, תחושב היתרה המינימלית כנ"ל החל ביום ט"ז באלול תשכ"ו (1.9.66), בכל יום, כשיעור של הפיקדונות, כפי שהיו מופקדים בגמר יום העסקים שקדם לאותו יום. היתרה המינימלית שמוסד יצטרך להחזיק בבנק ישראל ביום 1.9.66, למשל, תהיה מבוססת על יתרת הפיקדונות במוסד לסיום העסקים ביום ה-31.8.66.

לפיכך לא תישאר היתרה המינימלית קבועה במשך חודש ימים, כפי שהמצב כיום, אלא היא תשתנה מיום ליום, וכל מוסד יצטרך להתאים בכל יום את היתרה לפי מצב הפיקדונות אצלו בגמר יום העסקים הקודם.

כדי להקל על מוסדות אשר מסיבה כלשהי יוצר אצלם גירעון ביתרה המינימלית, ולא יהא באפשרותם לכסותו תוך יום אחד, יחושב הגירעון לצורכי תשלום ריבית-קנס לבנק ישראל, כהפרש בין הממוצע היומי של הסכומים שהיה המוסד חייב להחזיק כיתרה מינימלית בשבוע פלוני ובין הממוצע היומי של הסכומים שהחזיק באותו שבוע. למטרה זו, מתחיל שבוע ביום חמישי ומסתיים ביום הרביעי שלאחריו.

אשראי מחוץ למסגרת הנזילות¹

לאור העובדה שהמסגרת המיועדת למתן אשראי מחוץ למסגרת הנזילות, בגובה 16½% מהפיקדונות במטבע ישראלי, בכמה מוסדות בנקאיים נוצלה במלואה, וכן הצורך במתן אשראים נוספים למימון גידולים עונתיים והצטברות מלאי בחודשים הקרובים, הסכים נגיד הבנק לאפשר למוסדות בנקאיים שניצלו את המסגרת הנ"ל של 16½% מהפיקדונות, לנכות בבנק ישראל שטרות בסכום האשראי מחוץ למסגרת הנזילות, שניתן על-ידי מוסד בנקאי, העודף על מסגרת האשראי הנ"ל.

נכיון המשנה כנ"ל יבוצע לגבי שטרות המוחזקים בידי המוסד הבנקאי בקשר לאשראי שניתן על-ידי מחוץ למסגרת הנזילות למועצה לשיווק פרי הדבר למימון חומרי אריזה המיועדים ליצוא, וכן למימון כותנה ובטנים.

מוסד בנקאי אשר ביצע נכיון משנה של שטרות כאמור לעיל, מתבקש לפדות שטרות אלה מבנק ישראל, כולם או בחלקם, במידה שיתברר לו שהמסגרת של 16½% מהפיקדונות המיועדות למתן אשראי מחוץ למסגרת הנזילות אינה מנוצלת במלואה. על כל פנים, יש לפדות שטרות אלה לא יאוחר מיום 28 בפברואר 1967.

על נכיון המשנה ישלם המוסד לבנק ישראל ריבית בשיעור 8% לשנה, בעד תקופת הנכיון.

¹ נכלל בחזור מס' 196/60 שנשלח מאת המפקח על הבנקים אל הבנקים ב-13 בספטמבר, 1966.

מוסד בנקאי אשר ביצע נכיון משנה של שטרות כנ"ל, מתבקש לציין ברשימות האשראי שניתן על-ידי מחוץ למסגרת הניזילות את היתרה הכוללת של האשראי שניתן למטרות הנ"ל וממנה תנוכה היתרה של השטרות שנוכו בבנק ישראל. ההפרש בין שתי היתרות יראה את הסכום שאפשר להראותו כאשראי מחוץ למסגרת הניזילות.

בקשות לנכיון משנה, כאמור, יוגשו בצירוף השטרות למחלקת הבנקאות בבנק ישראל. בבקשות אלו יש לציין לאלו מהמטרות הנ"ל ניתן האשראי על-ידי המוסד ואשר לגביו הוא מבקש את הניכיון.

הוראות בנק ישראל (נכסים נזילים), תשי"ח—1957

הודעה בדבר סכום ההפחתה של נכסים נזילים לפי סעיף 6

1. אני מודיע בזה, כי בהתאם לסעיף 6 להוראות בנק ישראל (נכסים נזילים), תשי"ח—1957¹ (להלן—ההוראות), קבעתי, סכום ההלוואות, אשר בו רשאי מוסד בנקאי, כמשמעותו בהוראות, להפחית את נכסיו הנזילים שעליו להחזיק לפי ההוראות, לא יעלה על 25% מסך-כל הפיקדונות המפורטים בסעיף 1א פסקאות (2) ו-(8) להוראות, ובכלל זה 8% המיועדים למתן הלוואות למימון יצוא (להלן—8% ליצוא).
2. בעקבות האמור בסעיף 2(ב) להוראות, היה נכיון משנה שעשה מוסד בנקאי בבנק ישראל במסגרת קרנות למימון יצוא פחות מנכיון המשנה שהיה רשאי לעשותו כאמור, או עודף עליו—ההפרש שבין שני הנכיונות לא ייקף לחשבון סכום ההלוואות אשר בו רשאי מוסד בנקאי להפחית את נכסיו הנזילים, שעליו להחזיק לפי ההוראות, כאמור בסעיף 1.
3. לא ניתנו 8% ליצוא, יקטנו 25% האמורים בסעיף 1 בהפרש שבין 8% ובין האחוז שניתן בפועל כהלוואות למימון יצוא מתוך סך-כל הפיקדונות האמורים בסעיף 1.
4. סעיף 3 לא יחול על מוסד כספי כמשמעותו בצו בנק ישראל (מוסדות כספיים), תשכ"ב—1962², ועל מוסד בנקאי ש-8% ליצוא אינם מגיעים אצלו ל-100,000 ל"י, וכל עוד אינם מגיעים לסכום זה.
5. ההודעה בדבר סכום ההפחתה של נכסים נזילים לפי סעיף 6, שפורסמה בילקוט הפרסומים 1281, תשכ"ו, עמ' 1716—בטלה.
6. תחילתה של הודעה זו היא ביום כ' במרחשון תשכ"ז (3 בנובמבר 1966).

דוד הורוביץ
נגיד בנק ישראל

י"ז במרחשון תשכ"ז
31 באוקטובר 1966

דברי הסבר

בהתאם להודעה הנ"ל, הוגדלה המסגרת של האשראי שאפשר לתיתו מחוץ למסגרת הניזילות ל-25% מהפיקדונות במטבע ישראלי המחייבים החזקת ניזילות בשיעור 67%. מסגרת האשראי המיועדת למימון היצוא נשארה בעינה, היינו: בגובה 8% מהפיקדונות במטבע ישראלי המחייבים החזקת ניזילות.

¹ ק"ת 753, תשי"ח, עמ' 432; ק"ת 1928, תשכ"ו, עמ' 2805.
² ק"ת 1330, תשכ"ב, עמ' 2183; ק"ת 1692, תשכ"ה, עמ' 1467.

חוק בנק ישראל, תשי"ד — 1954

הוראות בדבר נכסים נזילים

בתוקף סמכותי לפי סעיף 49 לחוק בנק ישראל, תשי"ד—1954¹, ולאחר התייעצות עם הוועדה ובאישור הממשלה אני מורה לאמור:

1. בסעיף 1א להוראות בנק ישראל (נכסים נזילים), תשי"ח—1957² (להלן — ההוראות העיקריות), בפסקאות (2) ו-(8), במקום "67%" יבוא "66%".
2. בסעיף 13 להוראות העיקריות, בפסקה (2), במקום "לא יעלה בכל עת על 70%" יבוא "לא יעלה בכל עת על 75%".
3. תחילתן של הוראות אלה היא ביום כ"ז במרחשון תשכ"ז (10 בנובמבר 1966).
4. להוראות אלה ייקרא "הוראות בנק ישראל (נכסים נזילים) (תיקון), תשכ"ז—1966".

דוד הורוביץ
נגיד בנק ישראל

כ"ד במרחשון תשכ"ז
7 בנובמבר 1966

דברי הסבר

לפי ההוראות הנ"ל, שייכנסו לתוקפן ביום חמישי — כ"ז במרחשון תשכ"ז (10.11.1966), יוקטן שיעור הנזילות הפורמלית, שיש להחזיק נגד פיקדונות רגילים במטבע ישראלי, מ-67% ל-66%. כמובן יוגדל בתאריך הנ"ל שיעור ההלוואות המאושרות לצורכי חינוך, או למטרות חיוניות אחרות במסגרת תכניות חיסכון ללימודים על-ייסודיים ולחינוך גבוה, מ-70% ל-75% מכספי החיסכון.

חוק בנק ישראל, תשי"ד — 1954

בתוקף סמכותי לפי סעיף 49 לחוק בנק ישראל, תשי"ד—1954³, ולאחר התייעצות עם הוועדה ובאישור הממשלה, אני מורה לאמור:

1. בסעיף 1א להוראות בנק ישראל (נכסים נזילים), תשי"ח—1957⁴, (להלן — ההוראות העיקריות), בפסקאות (2) ו-(8), במקום "66%" יבוא "65%".
2. במקום סעיף 7 להוראות העיקריות יבוא:

החלפת
סעיף 7

¹ ס"ח 164, תשרי, עמ' 192.

² ק"ת 753, תשי"ח, עמ' 432; ק"ת 1736, תשכ"ה, עמ' 2213; ק"ת 1889, תשכ"ו, עמ' 2144; ק"ת 1928, תשכ"ו, עמ' 2805.

³ ס"ח 164, תשי"ד, עמ' 192.

⁴ ק"ת 753, תשי"ח, עמ' 432; ק"ת 1736, תשכ"ה, עמ' 2213; ק"ת 1869, תשכ"ו, עמ' 1752; ק"ת 1955, תשכ"ו, עמ' 341.

7. הנגיד רשאי לקבוע, בהודעה ברשומות, כי אם פחתה, בגמר העסקים ביום האחרון של השבוע, יתרת ההלוואות ליצוא שנתן מוסד בנקאי מן השיעור המפורש באותה הודעה, יגדל סכום הנכסים הנזילים שעל אותו מוסד בנקאי להחזיק בבנק ישראל על-פי סעיף 3(1) להוראות העיקריות, במשך כל השבוע שלאחר אותו שבוע, בסכום השווה להפרש שנוצר כאמור. לעניין סעיף זה — "שבוע" — שבוע המתחיל ביום חמישי ומסתיים ביום הרביעי שלאחריו".
- תחילה 3. תחילתו של סעיף 1 היא ביום ב' בטבת תשכ"ז (15 בדצמבר 1966).
- השם 4. להוראות אלה ייקרא "הוראות בנק ישראל (נכסים נזילים) (תיקון מספר 2), תשכ"ז—1966".

כ"ט בכסלו תשכ"ז
12 בדצמבר 1966

דוד הורוביץ
נגיד בנק ישראל

הוראות בנק ישראל (נכסים נזילים), תשי"ח—1957

הודעה בדבר הלוואות ליצוא לפי סעיף 7

1. אני קובע בזה בהתאם לסעיף 7 להוראות בנק ישראל (נכסים נזילים), תשי"ח—1957¹ (להלן—ההוראות), כי אם בגמר העסקים ביום האחרון של השבוע, פחתה יתרת ההלוואות ליצוא שנתן מוסד בנקאי מ-7% מסך-כל הפיקדונות המפורטים בסעיף 1א פסקאות (2) ו-(8) להוראות, יגדל סכום הנכסים הנזילים שעל אותו מוסד בנקאי להחזיק בבנק ישראל על-פי סעיף 3(1) להוראות, במשך כל השבוע שלאחר אותו שבוע, בסכום השווה להפרש שנוצר כאמור. "שבוע" — כהגדרתו בסעיף 7 להוראות.
2. הודעה זו אינה באה לגרוע מן האמור בהודעה בדבר סכום ההפחתה של נכסים נזילים לפי סעיף 6 שפורסמה בילקוט הפרסומים 1315, תשכ"ז, עמ' 293, אלא באה להוסיף עליו; והיא לא תחול על המוסדות המוזכרים בסעיף 4 לאותה הודעה.
3. ההודעה בדבר ההלוואות ליצוא לפי סעיף 7, שפורסמה בילקוט הפרסומים 1281, תשכ"ו, עמ' 1716, בטלה מיום תחילתה של הודעה זו.
4. תחילתה של הודעה זו היא ביום א' בטבת תשכ"ז (14 בדצמבר 1966).

כ"ט בכסלו תשכ"ז
12 בדצמבר 1966

דוד הורוביץ
נגיד בנק ישראל

¹ ק"ת 753, תשי"ח, עמ' 432; ק"ת 1969, תשכ"ו, עמ' 977.

דברי הסבר

נזילות שיש להחזיק כנגד פיקדונות רגילים במטבע ישראלי

לפי סעיף 1 לתיקון בהוראות הנזילות, אשר ייכנס לתוקפו ביום חמישי — ב' בטבת תשכ"ז (15 בדצמבר 1966), יוקטן שיעור הנזילות הפורמלית שיש להחזיק כנגד פיקדונות רגילים במטבע ישראלי, מ-66% ל-65%.

הלוואות ליצוא

סעיף 2 לתיקון הנ"ל, בא להחליף את סעיף 7 להוראות הנזילות. לפי הנוסח הקודם נקבע, שאם לפי הנתונים לסוף חודש כלשהו, לא נתן מוסד בנקאי את מלוא חלקו בהלוואות ליצוא לפי השיעור שנקבע על-ידי הנגיד, יהיה עליו להחזיק בחשבון מיוחד בבנק ישראל, במשך כל החודש השני שלאחר אותו חודש, סכום השווה להפרש שבין המכסה לבין הסכום שנתן למעשה. הוראות הסעיף החדש, שייכנס לתוקפו ביום רביעי — א' בטבת תשכ"ז (14 בדצמבר 1966), קובעות, כי החישוב ייעשה מעתה על בסיס שבועי. אם ביום רביעי בשבוע מסויים לא מילא המוסד הבנקאי את מכסת ההלוואות ליצוא, כפי שנקבעה, יהיה עליו להחזיק את ההפרש, כאמור, בבנק ישראל, במשך שבוע המתחיל ביום חמישי שלאחר אותו יום רביעי. שינוי נוסף הנובע מהסעיף החדש הוא, שההפרש הנ"ל יוחזק בחשבון עובר ושב בבנק ישראל כתוספת ליתרה המינימלית שיש להחזיקה לפי סעיף 3(1) להוראות, ולא בחשבון מיוחד כפי שהיה עד עתה. מוסבת איפוא בזאת תשומת ליבם של המוסדות הבנקאיים לכך, כי כתוצאה משינוי זה, יתבטלו החשבונות המיוחדים שיש למוסדות הבנקאיים בבנק ישראל, והיתרה שתעמוד לזכותם ביום רביעי — א' בטבת תשכ"ז (14 בדצמבר 1966) בחשבונות אלה תועבר לחשבון העו"ש שלהם ביום חמישי — ב' בטבת תשכ"ז (15 בדצמבר 1966). שיעור ההלוואות ליצוא שנקבע על-ידי נגיד בנק ישראל לפי סעיף 7, נשאר ללא שינוי, דהיינו: 7 אחוזים מהפיקדונות הרגילים במטבע ישראלי המחייבים החזקת נזילות בשיעור של 65 אחוזים.

חוק בנק ישראל, תשי"ד—1954

הוראות בדבר נכסים נזילים

בתוקף סמכותי, לפי סעיף 49 לחוק בנק ישראל, תשי"ד—1954,¹ ולאחר התייעצות עם הוועדה ובאישור הממשלה, אני מורה לאמור:

תיקון סעיף 1א 1. בסעיף 1א להוראות בנק ישראל (נכסים נזילים), תשי"ח—1957,² (להלן — ההוראות העיקריות) —

(1) במקום הקטע המתחיל במלים "מוסד בנקאי יחזיק...". והמסתיים במלים "... בשיעורים אלה", יבוא:

"מוסד בנקאי יחזיק בכל עת מכל התחייבות במטבע ישראלי על-פי הלוואה או

¹ ס"ח 164, תשי"ד, עמ' 192.

² ק"ת 753, תשי"ח, עמ' 432; ק"ת 1736, תשכ"ה, עמ' 2213; ק"ת 1969, תשכ"ו, עמ' 977.

פיקדון (בפרק זה — פיקדון). למעט פיקדון שהפקיד אצלו מוסד בנקאי אחר בישראל, נכסים נזילים, לפי ההרכב המפורש בסעיף 3, בשיעורים אלה:
 (2) פסקה (1) — בטלה.
 (3) בפסקה (2), תימחק המלה "אחר".

תיקון סעיף 2 בסעיף 2(א) להוראות העיקריות, פסקה (4) — בטלה.

3. לעניין סעיף 2(3) להוראות העיקריות, בכל עת בתקופת המנויות להלן ייחשבו פיקדונות, כאמור בסעיף 2(א)(4) להוראות העיקריות כנכסים נזילים, רק בגבולות האחוז הנקוב לצידה של כל תקופה, מסך כל הפיקדונות המפורטים בסעיף 1א פסקאות (2) ו־(8) להוראות העיקריות — ואלה התקופות והאחוזים:

התקופה	האחוז
ו' באדר א' תשכ"ז (16 בפברואר 1967) —	
ג' באדר ב' תשכ"ז (15 במארס 1967)	15
ד' באדר ב' תשכ"ז (16 במארס 1967) —	
ב' בניסן תשכ"ז (12 באפריל 1967)	10
ג' בניסן תשכ"ז (13 באפריל 1967) —	
ז' באייר תשכ"ז (17 במאי 1967)	5
4. תחילתם של סעיפים 1 ו־2 להוראות אלה היא ביום ח' באייר תשכ"ז (18 במאי 1967).	
5. להוראות אלה ייקרא "הוראות בנק ישראל (נכסים נזילים) (תיקון מס' 3), תשכ"ז—1967".	

ה' בשבט תשכ"ז
 16 בינואר 1967
 דוד הורוביץ
 נגיד בנק ישראל

דברי הסבר

לפי ההוראות הקיימות, יש להחזיק נכסים נזילים במטבע ישראלי בשיעור של 100% כנגד פקדונות המוחזקים עבור מוסדות בנקאיים וכספיים אחרים. לעומת זאת, פקדונות המוחזקים אצל מוסדות בנקאיים אחרים נחשבים כנכסים נזילים.
 בהתאם לסעיפים 1 ו־2 לתיקון הנ"ל, אשר ייכנסו לתוקפם ביום ח' באייר תשכ"ז (18 במאי 1967), מבוטלת החובה להחזיק נכסים נזילים כנגד פקדונות במטבע ישראלי של מוסדות בנקאיים וכספיים אחרים בישראל (סעיף 1), ומאידך, נקבע כי פקדונות המוחזקים אצל מוסדות בנקאיים אחרים בישראל לא ייחשבו כנכסים נזילים (סעיף 2).